

ligesom det kan blive nødvendigt at stille krav om, at en virksomhed oprettes i mindre enheder end det ud fra rent driftsøkonomiske hensyn vil foretrækkes.

Endelig må der sikres det offentlige indseende med anlæggenes indpasning i samfundet, især i byplanmæssig henseende, i henseende til anlæggenes udformning, i henseende til miljøbeskyttelse m. v.

Til kapitel 2.

Landsplanudvalget.

Landsplanlægning, der er behandlet i forslagens kapitel 4, er en nydannelse i Grønland. I den byplanlægning, der hidtil har været gennemført, har kommunerne haft en væsentlig rolle, og for at sikre den lokale indflydelse også på landsplanlægningen foreslås i § 2 dannelse af et udvalg, landsplanudvalget, der får et medansvar for udarbejdelse og gennemførelse af en landsomfattende planlægning for Grønland. Udvalget medvirker endvidere ved udarbejdelse af byplaner og skal desuden give tilladelser til arealanvendelse uden for byzoner og til placering af anlæg med mere end lokal betydning inden for byzonerne. Landsplanudvalget bliver ankeinstans for klager over kommunalbestyrelsens afgørelser. Ankeinstans for udvalget er ministeren for Grønland. Det påregnes, at udvalget får hjemsted i Godthåb. Der kan til udvalget knyttes tilfornordnede fra de administrationer, der henhører under de i udvalget repræsenterede instanser.

Til kapitel 3.

Arealanvendelse.

§ 3 lovfæster den hidtil antagne retstilstand, at man ikke uden tilladelse kan tage et areal i brug til bebyggelse, andre faste installationer eller i øvrigt på en måde, hvorved det undrager almenhedens almindelige benyttelse. Denne formulering omfatter også inddragelse af jord til dyrkning, men lovforslagets § 27 opretholder regulativet om erhvervelse af jord til landbrug i Sydgrønland. Det slås endvidere fast, at ændret benyttelse også kræver tilladelse. Det kræver ikke tilladelse efter denne bestemmelse at lave om på eksisterende bygninger, hvis den anvendelse, der gøres af bygningerne, er den samme som hidtil, og der ikke tages yderligere areal i anvendelse, men det kan være bestemt i bygningsreglementet eller det kan følge af en byplan, at om- og tilbygning kræver tilladelse.

Lovens ordning er således den, at enhver, der ønsker at sikre sig et bestemt areal til en eller anden brug, i alle tilfælde skal have tilladelse hertil af en offentlig myndighed. Dette gælder, hvad enten det ønskede areal ligger i et område, der er omfattet af en vedtaget byplan, eller er omfattet af landsplanlægningen eller er uden for sådanne plandækkede områder. I § 4 er det angivet, hvilken myndighed der skal give tilladelsen.

Stk. 3 begrænser brugen af nedlagte bygder eller byer. Det angives udtrykkeligt, at oprettelse af erhvervsvirksomhed og beboelse i nedlagte bebyggelser kræver tilladelse. Det er ikke usædvanligt, at de nedlagte bebyggelser finder ny anvendelse til forskellige formål for befolkningen i nærliggende byer. Man har således set forladte bygninger anvendt til sportshytter, lejrskoler, hotel og restaurant, og det er vigtigt, at udnyttelsen af sådanne områder inddrages under den almindelige regulering af arealanvendelse.

Ejerens fortsatte benyttelse af bygninger til feriebrug og tilsvarende kræver ikke tilladelse efter denne bestemmelse, men anvendelse til andet formål kræver tilladelse efter § 3, stk. 2.

Stk. 4. Bestemmelsen sikrer, at den grønlandske befolknings traditionelle kollektive udnyttelse af land og vand til fangst, fiskeri og lignende kan fortsætte, herunder en eventuelt bestående, mere eksklusiv ret for en snævrere personkreds til brug af faste fangststeder, garnsteder m. m.

Opførelse af midlertidige fangsthytter, røgerianlæg og lignende efter hidtidig skik kan også ske uden tilladelse, f. eks. i forbindelse med sommer- eller vinterfangstplads, men ikke indgribende reguleringer af terrænet.

Opførelsen af feriehytter og weekendjagthytter vil ikke være omfattet af bestemmelsen og heller ikke udflytning til fast bosættelse i et nyt område. Til disse aktiviteter kræves altså tilladelse.

§ 4 fastlægger, hvilke myndigheder der skal give tilladelserne.

Stk. 1 definerer, hvad der forstås ved byzone, og fastslår, at inden for dette område gives tilladelse efter § 3 af kommunalbestyrelsen, med mindre der er tale om en arealudnyttelse til anlæg, der er af betydning for andre end blot den lokale befolkning. I det tilfælde skal landsplanudvalget give sin tilslutning.

Stk. 2 fastslår, at uden for byzoner er det landsplanudvalget, der har kompetencen. Kommunalbestyrelsen skal høres i sådanne sager.

Når der er tale om ansøgninger om arealtildeling uden for byzone, vil der normalt kun